

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2012,

kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 425/2010 Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 181/2012 Sb., se za slovo „roku“ vkládá slovo „2,75násobek“.

Čl. II

Platová základna podle tohoto zákona se použije poprvé pro určení platu a náhrady výdajů za měsíc leden 2013.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Obecná část

1. Vývoj právní úpravy platů představitelů státní moci a soudců a zhodnocení platné právní úpravy

Do roku 1993 byly platy ústavních činitelů upraveny rozdílným způsobem (např. plat prezidenta republiky a členů vlády usneseními vlády, plat poslanců Parlamentu zákonem). Rozdílný způsob právní úpravy měl řadu nevýhod spočívajících zejména v provádění jednotlivých úprav k různému datu účinnosti, nestabilitě vzájemných platových relací, roztržitosti a nepřehlednosti úpravy, nežádoucímu soupeření o úroveň platů při autonomním rozhodování dvou subjektů (vlády a Parlamentu).

Tyto základní nedostatky byly z velké části odstraněny zákonem č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1993 a o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, který stanovil platy ústavních činitelů pevnou částkou. Tímto zákonem byla upravena i paušální náhrada věcných výdajů spojených s výkonem funkce a jiné požitky (např. bezplatné používání služebního vozidla a telefonu). Úprava založila vzájemné relace mezi příjmy ústavních činitelů vyjadřující politický konsensus parlamentních stran a příjmy ústavních činitelů byly postaveny pod kontrolu veřejnosti. Právě tato pozornost veřejnosti a negativní ohlasy na jakékoli zvyšování příjmů ústavních činitelů vyústily v požadavek Poslanecké sněmovny, aby vláda připravila materiál zabývající se komplexně problematikou platu a dalších příjmů státních činitelů. Návrh zásad nové zákonné úpravy, který byl výsledkem jednání poradní skupiny předsedy Poslanecké sněmovny, reprezentující v roce 1995 politické spektrum v Poslanecké sněmovně, projednala vláda na doporučení rady ministrů bez předchozího připomínkového řízení. Vláda sice navržené zásady zákona schválila a uložila ministru práce a sociálních věcí vypracovat paragrafované znění návrhu zákona, avšak k projednání tohoto návrhu nikdy nepřistoupila.

Poslanci, kteří se na přípravě nové komplexní úpravy podíleli, předložili Poslanecké sněmovně vlastní iniciativní návrh, který sice rámcově vycházel z předem dohodnutých zásad, avšak výrazně zvýšil platovou základnu, rozšířil osobní rozsah působnosti zákona (zejména o soudce obecných soudů) a značně rozšířil i druhy náhrad výdajů a naturálních plnění poskytovaných v souvislosti s výkonem veřejné funkce.

Základní cíl - vytvořit systém, který by založil optimální relace a mohl dlouhodobě působit bez dílčích úprav, kterými by bylo nutno z důvodů valorizace do systému zasahovat - byl založen na principu stanovení proměnlivé platové základny a pevných platových

koeficientů, které zabezpečí neměnnost založených platových relací mezi jednotlivými druhy veřejných funkcí. Jako platová základna byl poslanci prosazen souhrn nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanovených zvláštním předpisem pro zaměstnance ministerstev (tj. nařízením vlády č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí), tedy prakticky dvojnásobek navrhovaný poradní skupinou. Z této platové základny byla současně odvozována i výše víceúčelové paušální náhrady výdajů spojených s výkonem funkce i některé další jednocelové náhrady. Přes zásadní nesouhlas vlády s realizací poslaneckého návrhu z ekonomických i politických důvodů, Parlament návrh zákona s účinností od 26. října 1995 schválil s tím, že na přechodnou dobu (do 30. června 1996) snížil úroveň platové základny pro určení platu na 54,2 %.

V průběhu prvních let praktického uplatňování nového způsobu odměňování se plně potvrdila rizika spojená se způsobem stanovení platové základny, který byl mimo jiné problematický i z ústavněprávního hlediska, protože výkonná moc (vláda) de facto určovala úroveň platů a některých náhrad výdajů představitelům moci zákonodárné a soudní. Vláda sice nebyla zákonem výslovně zmocněna k jejich stanovení, avšak způsob stanovení platové základny, která byla dána souhrnem nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanovených zvláštním předpisem pro zaměstnance ministerstev (tedy nařízením vlády k provedení zákona upravujícího platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě, aniž by v zákoně byly stanoveny meze pro prováděcí předpis), jí tuto „úlohu“ předurčoval. Toto účelové svázání automatického zvyšování příjmů ústavních činitelů se zvyšováním platových tarifů zaměstnanců ve veřejných službách a správě přenášelo plně odpovědnost za důsledky tohoto systému na vládu, která musela čelit negativním reakcím veřejnosti na úroveň zvýšení platů ústavních činitelů při každé úpravě platových tarifů zaměstnanců. Jednosložkové platy ústavních činitelů rostly přitom mnohem rychleji, než vícesložkové platy ve veřejné správě a službách; jen za první 4 roky uplatňování zákona č. 236/1995 Sb. byl přírůstek platů ústavních činitelů cca 145 %, zatímco průměrná mzda v nepodnikatelské sféře vzrostla cca o 50 %.

V souvislosti se zamýšlenou změnou struktury platů zaměstnanců ve státní službě, i z důvodu výše uvedeného nepřiměřeného nárůstu platů, byla přijata i změna stanovení platové základny v zákoně č. 236/1995 Sb., a to zákonem č. 309/2002 Sb. Stanovila se relace k průměrnému výdělku v nepodnikatelské sféře, jednak proto, že platy zaměstnanců této sféry jsou hrazeny ze státního rozpočtu, resp. veřejných zdrojů, stejně jako platy ústavních činitelů,

a jednak proto, že průměrný výdělek v národním hospodářství je vlivem mezd v podnikatelské sféře vyšší a má i vyšší dynamiku než platy v nepodnikatelské sféře. Navíc jsou platy ústavních činitelů svázány do jisté míry s jejich rozhodnutím, jaké prostředky budou na platy ve státním rozpočtu přiděleny. Platová základna byla stanovena tak, aby se do té doby dosažené absolutní hodnoty platů nesnižovaly, tedy na trojnásobek průměrného výdělku fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažený podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu v předminulém roce (aktuálnější údaj nelze statisticky zjistit).

Vlivem důsledků rozsáhlých povodní v roce 2002 pro veřejné finance byla přijata řada úsporných opatření, mimo jiné bylo rozhodnuto, že účinnost zákona o státní službě bude odložena, že zaměstnancům veřejných služeb a správy budou kráceny další platy, a že se neposkytnou ve druhém pololetí ani další platy ústavním činitelům a současně se nebude v roce 2003 zvyšovat platová základna.

Institut dalších platů, který byl zaveden, po vzoru podnikatelské sféry a jiných Evropských států do platového systému zaměstnanců ve veřejné správě, i do platového systému představitelů státní moci a soudců, se v podmínkách České republiky neosvědčil. Stal se předmětem kritiky veřejnosti, zaměstnancům ve veřejné správě byl v plné výši poskytnut pouze jednou, a byl-li v důsledku jeho krácení těmto zaměstnancům krácen i představitelům státní moci a soudcům, tak několikrát Ústavní soud opatření vůči soudcům zrušil. Tím byla zákonem nastavená rovnováha v úrovni odměňování soudců a představitelů státní moci ve skutečnosti narušena. Institut dalších platů se zákonem č. 626/2004 Sb. v celém právním řádu s účinností od roku 2005 zrušil a představitelům státní moci a soudcům byl jeden další plat rozpočítán do platových koeficientů, čímž zůstaly vzájemné relace zachovány.

Vývoj platové základny od roku 2004, kdy došlo poprvé k jejímu zmražení na úrovni roku 2003, byl až do současnosti nevyrovnaný. Prakticky pouze v letech 2005 až 2007 byl použit pro stanovení platové základny obecný postup. V letech 2008 a 2009 byla platová základna zmrazena na úrovni roku 2007 a v roce 2010 byly platy sníženy o 4 %. Tehdy poprvé Ústavní soud část zákona týkající se soudců zrušil, a došlo prakticky k dvojí úrovni platové základny. Tato situace se opakovala i v roce 2011, kdy Ústavní soud zrušil zvláštní úpravu platové základny pro soudce v roce 2011, přestože již byla stanovena na vyšší úrovni než pro představitele státní moci. Situace se opakuje i v roce 2012, kdy Ústavní soud zrušil zvláštní úpravu platové základny pro soudce na léta 2012 až 2014, přestože opět byla stanovena na vyšší úrovni než pro představitele státní moci. Navíc za situace, kdy průměrná mzda v nepodnikatelské sféře v letech 2010 a 2011 vždy oproti minulému roku klesla.

Současně Ústavní soud zrušil uplynutím dne 31. prosince 2012 i nově stanovenou výši platové základny v obecné úpravě (tj. jak pro všechny soudce včetně soudců Ústavního soudu, tak i pro představitele moci zákonodárné a výkonné), která měla zabránit skokovému nárůstu platů po rozmražení platové základny. Uplynutím uvedeného dne by se bez provedení příslušné změny toto ustanovení zákona č. 236/1995 Sb. stalo neaplikovatelným.

V důsledku zrušení speciální platové základny stanovené pro soudce na léta 2012 až 2014 Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhlásilo ve Sbírce zákonů sdělením výši platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů soudců pro období od 1. června 2012 do konce kalendářního roku. Její výše činí podle § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 425/2010 Sb., 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok, tj. 57 222,50 Kč. V návaznosti na to byla ve Sbírce zákonů vyhlášena sdělením pro stejné období i nová výše platové základny pro určení platu státních zástupců, která podle § 3 odst. 3 zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 347/2011 Sb., činí 90 % platové základny stanovené pro soudce v zákoně, kterým se stanoví platy soudcům, tj. 51 500,25 Kč.

Pro představitele státní moci zákonodárné, výkonné a některých státních orgánů, včetně soudců Ústavního soudu, je až do konce roku 2014 platová základna stanovena speciálně v § 3a zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 425/2010 Sb., a její výše činí 51 731 Kč.

Z uvedeného je zřejmé, že výše platové základny pro určení platu a dalších náležitostí představitelů moci zákonodárné, výkonné a soudní je, zejména v důsledku zásahů Ústavního soudu, rozdílná, a úrovně platů za výkon funkcí představitelů jednotlivých mocí se od sebe významně vzdalují.

V červenci 2012 předložila vláda do Poslanecké sněmovny návrh zákona. Předložený návrh formálně reagoval na nález Ústavního soudu vyhlášený pod č. 181/2012 Sb., kterým byla s účinností od 1. června 2012 zrušena zvláštní platová základna pro soudce v letech 2012 až 2014, ale současně i výše obecné platové základny, která činí 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu v předminulém roce, a to uplynutím dne 31.

prosince 2012. V odůvodnění nálezu se odkazuje na dřívější nálezy, ve kterých Ústavní soud zdůrazňoval, že z hlediska principu dělby státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a požadavku jejich vzájemné vyváženosti je třeba považovat i přímou vazbu mezi platem představitelů moci zákonodárné a výkonné na jedné straně a platem soudců na straně druhé za výrazný prvek záruky přiměřeného materiálního zabezpečení soudců. Rovněž konstrukci zákona s jednotnou platovou základnou a platovými koeficienty považuje Ústavní soud za významnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachován.

Z tohoto odůvodnění vláda vycházela ve svém návrhu, který obsahoval 5 variant řešení. Současně vláda deklarovala, že se nevyhýbá diskusi o dalších řešeních, včetně takového, kterým by se úroveň platové základny pro soudce a ostatní představitele státní moci řešila na přechodnou dobu odděleně. Vláda navržené varianty vnímala především jako legislativní nosič pro řešení vzešlé ze všeobecné politické shody. Jednání na půdě Poslanecké sněmovny zřejmě probíhala, čehož důkazem byl komplexní pozměňovací návrh Rozpočtového výboru. V konečném hlasování o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny k vládnímu návrhu zákona ve znění komplexního pozměňovacího návrhu však byl návrh zamítnut.

2. Hlavní zásady navrhované právní úpravy

Předložený návrh se omezuje pouze na nutnost bezodkladného řešení výše platové základny, ze které se určují platy soudců a zprostředkovaně i státních zástupců, tj. na úpravu § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb.

Snížení relace platové základny k průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře z trojnásobku na 2,5násobek, k němuž došlo od 1. ledna 2011 zákonem č. 425/2010 Sb., označil Ústavní soud za platovou restrikcí vůči soudcům, která je v rozporu s čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 82 odst. 1 Ústavy. Návrat k trojnásobku by kladl vysoké nároky na prostředky ze státního rozpočtu v roce 2013 i v letech dalších, tj. v období, ve kterém se uplatňují úsporná opatření prakticky u všech skupin obyvatelstva. Za přiměřené řešení, zejména vzhledem k současné ekonomické situaci a možnostem státního rozpočtu, se proto považuje stanovení relace platové základny k průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře ve výši 2,75násobku.

3. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Zhodnocení slučitelnosti s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Protože nezávislému výkonu soudní moci je poskytnuta mimořádná ústavní ochrana, zabýval se v minulosti Ústavní soud několikrát otázkou, zda zákonné změny ve stanovení výše platů jsou v souladu s ústavním pořádkem a ústavními principy. Je nutno konstatovat, že ač se jeví judikatura Ústavního soudu k této otázce nejednotná, vycházel vždy Ústavní soud z konkrétní ekonomicko-sociální situace. Proto neshledal důvod ke zrušení zákona, kterým se odnímala složka platu, tzv. další plat, představitelům státní moci a soudcům za situace, kdy z důvodu tíživé ekonomické situace státu postihlo obdobné řešení i ostatní osoby, jejichž platy jsou hrazeny z veřejných zdrojů. Naopak Ústavní soud vyhověl obdobné žalobě v případě, kdy sice formálně byly sníženy stejné složky platu v celé nepodnikatelské sféře, ale celková výše platů se zvýšila, aniž by toto zvýšení bylo důsledkem snížení počtu zaměstnanců.

Ve svém nálezu uveřejněném pod č. 65/2007 Sb. Ústavní soud konstatoval, že „tenorem dosavadních precedentů je teze (princip), že platové poměry soudců v širokém smyslu mají být stabilní nesnižovatelnou veličinou, pokud nenastanou zcela výjimečné, mimořádné okolnosti státu. Z dosavadní judikatury Ústavního soudu ovšem nelze dovozovat trvalý a nezpochybnitelný nárok na růst platů soudců.“

Při přijímání zákona č. 425/2010 Sb. se vycházelo ze skutečnosti, že důsledky celosvětové ekonomické krize, které postihují a i do budoucna postihnou všechny oblasti společnosti, jsou výjimečné a mimořádné okolnosti státu, které odůvodňují snížit platy soudcům stejně jako ostatním představitelům státní moci a všem zaměstnancům, jejichž platy jsou hrazeny ze státního rozpočtu. Přitom je třeba zdůraznit, že se neměnila konstrukce zákona č. 236/1995 Sb., která s pomocí jednotné platové základny a zákonem stanovených koeficientů zaručuje, že spolu se zvýšením platů představitelů moci zákonodárné a výkonné se ve stejném poměru automaticky zvýší i platy soudců, a která podle názoru Ústavního soudu představuje významnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachován.

Vycházelo se přitom i z odůvodnění nálezu Ústavního soudu, uveřejněného pod č. 320/2000 Sb., v němž Ústavní soud konstatoval, že z hlediska legitimacy cíle zastává názor, že ani soudci obecných soudů se nenacházejí v jakémsi „právním a ekonomickém vakuu“, které by je izolovalo od okolní hospodářské a sociální reality. Nelze tedy tvrdit, že soudci obecných soudů mají apriori právo na takové materiální zabezpečení, které nemůže být legislativní formou žádným způsobem a za žádných okolností změněno. Návrh mění způsob stanovení platové základny do budoucna, není proto retroaktivní. Jednotná platová základna

a zákonem stanovené koeficienty zaručují rovnost v odměňování všech tří mocí, což podle názoru Ústavního soudu představuje významnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachován.

Rovněž ve svém nálezu uveřejněném pod č. 104/2010 Sb., Ústavní soud zamítl návrh na zrušení zmrazení platu na léta 2008 až 2010 provedené zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Současně v odůvodnění připomněl principy, za kterých lze, a za kterých nelze připustit zásah do materiálního zabezpečení soudců.

V případě úpravy platové základny v zákoně č. 425/2010 Sb. však dospěl Ústavní soud k jinému závěru. Konstatoval, že „nelze akceptovat tezi o nutných úsporách veřejných výdajů cestou restrikcí platu soudců, přičemž posuzovaná zákonná úprava postrádá jakýkoliv argument „výjimečnými okolnostmi“, jež by odůvodňovaly prioritu principu rovnosti v oblasti restrikcí v odměňování státních zaměstnanců, ústavních činitelů a soudců před principem komplexně chápané nezávislosti soudců“. Z těchto a dalších důvodů uvedených v nálezu Ústavního soudu, uveřejněném pod č. 267/2011 Sb. a v nálezu Ústavního soudu, uveřejněném pod č. 181/2012 Sb., postupně celou mimořádnou úpravu platů soudců pro roky 2011 až 2014 zrušil. Nálezem Ústavního soudu, uveřejněným pod č. 181/2012 Sb., byla navíc uplynutím dne 31. prosince 2012 zrušena i obecná výše platové základny stanovená v zákoně č. 236/1995 Sb., a to z důvodu její změny provedené zákonem č. 425/2010 Sb., na základě které se původní výše 3násobku snížila z důvodu zmírnění skokového nárůstu platů po uplynutí roku 2014 na 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok. Odložení účinnosti zrušení napadené části ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., ve znění zákona č. 425/2010 Sb., Ústavním soudem do 31. prosince 2012 je třeba vnímat jako poskytnutí časového prostoru k přípravě a přijetí nové přiměřené právní úpravy. Navrhované řešení vychází z předpokladu, že Ústavním soudem zrušená relace platové základny k průměrné mzdě v nepodnikatelské sféře ve výši 2,5násobku je příliš nízká, avšak současně bylo Ústavním soudem ponecháno na vůli moci zákonodárné a výkonné, v jaké úrovni ji nově stanoví. Jestliže byla Ústavním soudem platová základna vypočtená jako násobek číselky 2,5 shledána jako protiústavní a v logice pak původní platová základna vypočtená násobkem číselky 3 jako bezpečně ústavně konformní, pak za kompromisní řešení, které by v budoucím možném testu ústavní konformity mohlo obstát, bylo zvoleno stanovení násobku číselkou 2,75, tedy v polovině krajních řešení. Návrh nezpůsobí pokles platů soudců v roce 2013 oproti předchozím rokům. Podle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem činila v roce 2011 průměrná nominální měsíční mzda fyzických osob

v nepodnikatelské sféře 22 857 Kč. Platová základna pro rok 2013 bude tedy činit 62 856,75 Kč. Platová základna pro určení platu a náhrad výdajů soudců soustavy soudů ve smyslu § 8 zákona č. 6/2002 Sb., tj. Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu, vrchních soudů, krajských soudů a okresních soudů se v lednu 2013 oproti platové základně platné v červnu 2012 zvýší o 5 634,25 Kč. Navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a právnímu řádu České republiky a neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána.

Evropská unie ponechává právní úpravu platů a náhrad výdajů představitelů státní moci, soudců, státních zástupců a dalších zaměstnanců státu národní právní úpravě.

Obsah úpravy předkládaného návrhu zákona není předmětem judikatury soudních orgánů Evropské unie a je v souladu s obecnými zásadami práva Evropské unie.

4. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet

Odhad dodatečných výdajů na platy vč. příslušenství (bez paušálních náhrad výdajů) spojených s realizací navrhovaného řešení vychází z platových základů platných po publikaci nálezu Ústavního soudu č. 181/2012 ve Sbírce zákonů, tj. po 1. červnu 2012. Platová základna pro soudce pro období od 1. června 2012 do 31. prosince 2012 byla vyhlášena sdělením Ministerstva práce a sociálních věcí č. 183/2012 Sb. Kalkulace je vypočítána z objemů prostředků na platy relevantních pro přípravu státního rozpočtu České republiky na rok 2013 a pro střednědobý výhled na léta 2014 a 2015.

V roce 2013 by činily celkové náklady (včetně příslušenství) **556,7 mil. Kč**, z toho:

- **u soudců Nejvyššího správního soudu, Nejvyššího soudu, vrchních, krajských a okresních soudů 402,2 mil. Kč,**
- **u soudců Ústavního soudu 0 Kč,**
- **u ostatních představitelů státní moci uvedených v § 1 zákona č. 236/1995 Sb. 0 Kč,**
- **u státních zástupců 146,6 mil. Kč,**

u zaměstnanců Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových 7,9 mil. Kč.

5. Předpokládané sociální dopady, dopady na rovnost mužů a žen, dopady na životní prostředí a dopady na podnikatelské prostředí

Ve vztahu k rovnosti mužů a žen je návrh neutrální. Z navrhovaného řešení nevyplývají žádné sociální dopady, ani dopady na životní prostředí a podnikatelské prostředí.

6. Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace (RIA)

Na základě žádosti ministryně práce a sociálních věcí rozhodl ministr a předseda Legislativní rady vlády dne 12. prosince 2012, že z důvodu nadbytečnosti nebude hodnocení dopadů regulace podle obecných pravidel provedeno.

II. Zvláštní část

K čl. I

V reakci na nález Ústavního soudu, vyhlášený pod č. 181/2012 Sb., kterým se uplynutím dne 31. prosince 2012 ruší obecná úprava výše platové základny stanovená v § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., se navrhuje stanovit novou výši platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů na úrovni 2,75násobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.

K čl. II

Z důvodu právní jistoty se zdůrazňuje, že nově stanovená výše platové základny se použije pro určení platů a náhrad výdajů za celý měsíc leden 2013, a to i pro případ, že by k vyhlášení zákona ve Sbírce zákonů došlo až v průběhu tohoto měsíce.

K čl. III

Účinnost navrhovaného řešení musí nastat bezprostředně po zrušení výše platové základny Ústavním soudem, tj. po 31. prosinci 2012.

V Praze dne 14. prosince 2012

předseda vlády

RNDr. Petr Nečas

v zastoupení místopředsedkyně vlády a ministryně obrany

Mgr. Karolína Peake v. r.

ministryně práce a sociálních věcí

Ing. Ludmila Müllerová v. r.